

Oj, är det redan augusti. Sommaren regnar på. Inga torra gräsmattor i år och bönderna kan samla in rikligt med höbalar inför den kommande vintern. Juli har varit en kall och blöt månad och 108 mm regn har fallit i Bottna. I stället för att klaga på att det regnar intalar jag mej att regnet behöver vi och att få en sommar som 2018 vill nog inte många uppleva igen. Trängseln har varit stor i samhällena här på kusten. Den sociala distansen har det varit si och så med. Mycket folk i affärer och restauranger men nästan inga normmän, dom har bara fått semestra på östsidan Sverige och i Skåne. De flesta har väl försökt hålla avstånd till sin nästa, men hos ungdomar och Stockholmare har det inte riktigt sjunkit in, detta med att inte gå för nära varandra.

Allsång hör ju sommaren till. I år har det ju inte gått att vara ute och sjunga tillsammans men på TV går det bra. Lotta på Liseberg, Sanna på Skansen och Allsång på gränsen från Halden. Märkligt i år när artister har lite att göra med tanke på Coronan så är det samma artister på Skansen och på Liseberg. Varför har man inte ett större antal som underhåller när det finns en uppsjö att välja från.

En sak som jag noterat och gjort mej orolig är att alla rapp-artister inte mår bra. Dels har dom oftast mycket trasiga byxor och det kan vara detta som gjort att dom fått blåskatarr för hela framträdandet igenom står dom och drar sej i skrevet men med Apoteket kan du ju få mediciner, snabbt, billigt och fraktfritt.

TV är ett bra sällskap för många när man under rådande omständigheter inte kan träffas som vanligt. Det största utbudet av program handlar om mord i alla dess former. Det är detektiver, poliser och Vera och miss Marple som skall lösa alla fall. Tänk bara på Midsomer, den staden måste vi detta laget vara tomt på folk med tanke på alla mord som skett där. Och vill man götta ner sej i mera mord är det bara att titta på Aktuellt och Rapport.

Har under sommaren lagt märke till att fågelantalet har sjunkit vad det nu kan bero på. Inga fåglar i bärbuskar och morellträd. Trastarna som i början av sommaren var runt på gräsmattan och letade maskar är helt borta, däremot verkar antalet av gäss ökat markkant. Stora flockar syns gå runt på åkrar och beta. Om dom bara åt gick det väl för sej men dom skiter i stora mängder och detta hamnar i gräs som balas till korna. Inte bra med tanke på smittorisken.

En annan sak som jag också har märkt att det är lite undervegetation i skogen. På vissa ställen är det helt kallt. Under den varma sommaren 2018 när det brann som värst här i Sverige gjorde president Trump ett av sina intelligenta uttalande om Sverige. Han sa då att: Titta på Finland där är dom ute och krattar i skogarna för att på så vis minska risken för bränder. Kan det vara så att Trump har skickat hit folk som röjer bort växtlighet. Vem vet?

Det har byggts och renoverats som aldrig förr i Sverige det senaste halvåret. Brädgårdar och byggvaruhus har haft strålade tider. På många ställen har altanvirket tagit slut eftersom det måste finnas minst en altan in varje trädgård. På altangolvet har det skruvats trallvirke. Vad är trallvirke? Kan det vara så, att när altanen är klar har hemmasnickaren blivit så glad att ha trallat, därav namnet.

Ett annat ställe som också är välbesökt i dessa tider är tippen. Nu skall det städas i vrår och skrymslen. Släpkärror och bilar lastas tills bristningsgränsen på vad dom tål. Alla har sin strategi klar. Är vi på tippen tidigt går det fort att få lämna skräpet. Det är bara det att samma tanke har tio andra stugägare kommit på, så när du kommer dit står det en lång rad med bilar och väntar på sin tur. Av dessa tio ekipage är det minst åtta som inte har sorterat hemma utan kommer att springa runt som yra höns och undra var dom skall

lägga skräpet. Irritation och tutningar uppstår. När allt är slängt och hemfärden återtas tänker villaägaren att nästa gång skall jag komma sent på dagen, men den tanken har tio andra villaägare också tänkt, så troligen blir det samma kaos nästa gång.

Snart kommer lugnet att återvända till Bohuslän. Semesterfirarna har åkt tillbaka till staden, stugorna stängs igen, gardinerna drar ned och altanerna står där tomma och övergivna. Nervtrådarna hos ortsbefolkningen börjar att räta ut sej och parkeringsskivorna kan stoppas längst ned i handsfacket igen i väntan på nästa år. Ett år som vi alla får hoppas bli olikt mot i år, då Coronan bestämde vad vi skulle göra och inte göra.

Ha de gött hälsar Leif.